

20-09-2026 Η παράδοση χαρά

- Η ουσία της αμαρτίας είναι η αυτονόμησή μας, η απόρριψη του Θεού.
- Αυτά που φαίνονται ως περιορισμοί από τον Θεό και στέρηση της χαράς μας στην πραγματικότητα είναι η ανάδειξη της πραγματικής χαράς, αυτής που δεν έχει τελειωμό και δεν φθείρεται από τις συνθήκες του κόσμου.
- Το να θέλω να ελέγχω εγώ τόσο τον εαυτό μου, όσο και τους άλλους, με φορτώνει με ένα απέραντο άγχος και μου στερεί τη δυνατότητα πραγματικών σχέσεων.
- Η πνευματική ζωή είναι το γκρέμισμα του αυτοειδώλου μου, της δικής μου ηθικής και θρησκευτικής οχύρωσης.
- Όσο περισσότερο αδειάζω από τα δικά μου και γεμίζω από τον Χριστό, τόσο περισσότερο βρίσκω τον εαυτό μου.
- Όταν αποφασίζω να ζήσω αυτάρκης, δηλαδή χωρίς τον Θεό, γίνομαι χειριστικός, ανταγωνιστικός και συγκρουσιακός. Με άλλα λόγια, δεν μπορώ να κάνω σχέση.
- Η επιδίωξη του αυτάρκη ανθρώπου είναι να περνάει καλά. Η ηδονή όμως αυτής της καλοπέρασης του γεννά οδύνη και άγχος, γιατί η ζωή που κάνει αυτός ο άνθρωπος δεν είναι αυτή που πραγματικά θέλει η ύπαρξή του.
- Η αυτάρκεια, ως επιλογή ζωής, συχνά οδηγεί στην απόγνωση, πίσω από την οποία κρύβεται ο πληγωμένος εγωισμός ενός ανθρώπου, που δεν τα κατάφερε όπως θα ήθελε.
- Πίσω από την ψευδοχαρά της έκλυτης ζωής και την απόγνωση της αποτυχίας υπάρχει το ίδιο κενό, αυτό του απορριφθέντος Θεού.
- Ο φόβος να μην πεθάνει ο εαυτός μας μας οδηγεί στον θάνατο. Αντίθετα, ο εκούσιος θάνατος της φιλαυτίας μας είναι ελευθερία.
- Όταν είμαστε χαμένοι και διαλυμένοι, τότε είμαστε το κατάλληλο υλικό, για να μας χτίσει όπως θέλει ο Θεός.
- Όταν αντί για μας ζει μέσα μας ο Χριστός, τότε ζει ο αληθινός εαυτός μας. Και τότε έχουμε την εμπειρία της αληθινής χαράς, αυτής που δεν καταλύεται από τα εξωτερικά φαινόμενα και το περιβάλλον μας.